

Af denna jemnförelse kan inhämtas, huru temperaturen och vegetationen i allmänhet aftaga, ju närmare man nalkas Norden. Och, ehuru väl proportionen af detta aftagande icke så noga kan bestämmas af blotta sädes- och skördetidernas förhållande vid olika breddsgrader, så tyckes likväl jordtemperaturen, jemnförd med vegetationen i allmänhet, gifva oss nöjaktiga och temligen consequenta resultat i denna del.

I synnerhet tyckas de så kallade vextregionerna undergå märkbara förändringar på hvarje grad. Herr Hisinger, hvars oförtrutna undersökningar, under resor genom Dalarna, Härjedalen och Jemtland, egna en rättskaffens patriot och en opartisk naturforskare, har bestämt snögränsen samt de öfriga vextregionernas gränslinier inämnade landskaper, genom noggranna barometer observationer, hvilka, jemnförda med Herr Doctor Wahlenbergs i Lappmarken, nog samt öfvertyga oss, att skillnaden i klimat och vegetation på 8 breddsgrader icke är så obetydlig.

Då till ex. gränregionens öfragräns i Dalarna under 61 graden inträffar vid 2800 Pariser fots upphöjning öfver hafvet, så har den vid Enontekis, mellan 68 och 69 grader, fallit till 8 à 900 P. fot. Och, om det icke kan nekas, att samma vextformer uti

liknänniga regioner antyda ungefärligen lika nuancer i klimat och jordmon, så är det klart, att, om sädesodlingen i Dalarna och Härjedalen kan idkas ända till 2000. P. fots upphöjning öfver hafvet, så torde den i Lappmarken, till ex. omkring Enontekis, icke vara att påräkna vid en höjd, som öfverstiger 1000 P. fot.

Men, likasom locala omständigheters inverkan oftast framlockar många vextformer öfver den för dem en gång fastställda gränslinien, så lär man ock, hvad sädesodlingen angår, vara berättigad att göra undantag. Såsom exempel derpå får jag anföra följande: År 1821, hade en gammal Lappenka sått litet korn under foten af fjellberget Njunnas, beläget 6 fjerdedels mil ofvan för Qvickjock i Luleå Lappmark, och hade om hösten skördat det herrligaste korn, som någonsin kunnat uppvisas. Herr Commisiter Ullenius har sjelf med förundran sett prof på det deraf malda mjölet samt tillika med många andra i Qvickjock varande personer ätit det deraf på eget vis förfärdigade brödet. Jag kan äfven intyga, att der vexte korn redan år 1816. Nu vet man, att detta ställe icke allenast höjer sig öfver både grän- och tallregionerna, utan det är äfven nära björkregionens öfra gräns och måste